

CON LÊN ĐƯỜNG

Với tư cách là cựu chủng sinh Chứng Viện Piô XII, người viết những dòng này muốn nói lên khát vọng của Đức Giám Mục Trinh Như Khuê trong nỗ lực duy trì và phát triển Giáo Hội trong tình thế cấp bách trước những thách thức của thời cuộc có thể làm Giáo Hội miền Bắc sẽ gặp khó khăn không kém gì thời Nhà Nguyễn xưa kia. Vì tình hình chiến sự tạm thời cải thiện, dân chúng lục tục lén lút hồi cư về Hà Nội. Sau khi các chủng sinh Tràng Tập Hà Nội ra bưng về Hoàng Nguyên để lấy chỗ cho các thầy về học Đại Chủng Viện, Đức Cha Giuse Maria Trinh như Khuê nhậm chức Giám Mục địa phận. Ngài ra thư chung số 7 ngày 13/6/1951, chuyển trường Latinh Hoàng Nguyên về Hà Nội, thành lập Tiểu Chủng Viện Piô XII, trụ sở tại nhà Lacordaire đường Hoàng Hoa Thám dốc lên Bưởi, do Cha già Lợi bề trên trường Latinh Hoàng Nguyên làm giám đốc. Tuy nhiên tình hình an ninh giữa bưng biển và Hà Nội vẫn chưa ổn định thông thương. Cha Đinh Lưu Nhân được chỉ định làm giám đốc, Cha du học Pháp trở về, từng dạy các chủng sinh tràng Tập Hà Nội, sau làm bề trên thay cố Hoàng nằm bệnh viện. Cha già Lợi vẫn còn ở lại trong bưng coi sóc chủng viện Hoàng Nguyên nay là Tràng Tập. Cha Nhân cải cách chương trình học để các chủng sinh Piô XII có thể thi lấy bằng trung học Phổ Thông và Tú Tài, có chủng sinh được ra học trường bên ngoài như Chu Văn An, Lycée Albert Sarraute, có người đậu đạt được chủng viện xin học bổng cho du học nước ngoài. Sau mấy năm hoạt động, bổng biển cố chia đôi đất nước, Tiểu Chủng Viện Piô XII di cư vào Nam, cha Nhân được chỉ định coi chánh xứ Nam Định (sau bị trúng bom Mỹ tại sân nhà thờ). Các chủ chăn cũng theo con chiên di cư vào Nam, cánh đồng Giáo Hội miền Bắc hoang vắng. Chế độ mới về thành tiếp thu, bây giờ Hà Nội và bưng biển thông thương, Đức Cha Khuê lập tức triệu cha già Lợi bề trên chủng viện Hoàng Nguyên về Hà Nội làm giám đốc Tiểu Chủng Viện Piô XII hiện bỏ trống. Thực hiện thư chung số 7, Ngài viết:

1) Đại chủng viện: Từ nay các cha thuộc hội Saint-Sulpice đã có đủ phương tiện để điều khiển đại chủng viện như trước ngày chiến tranh, nên thể theo lời yêu cầu của các cha, tôi đã ưng nhận để các cha đứng đầu coi sóc đại chủng viện như xưa. Chắc làm như thế sẽ tiện cho các cha hơn và có ích cho các sinh viên hơn.

2) Tiểu chủng viện: Muốn cho hàng giáo sĩ của ta có thể theo đúng nhịp tiến triển về phương diện học thức, và để chủng viện của ta không đến nỗi thua kém chủng viện các nước Âu Mỹ, tôi đã chuyển tiểu chủng viện địa phận lên thủ đô Hà Nội, cho tiện việc học tập và để có đủ phương tiện hơn. Tiểu chủng viện này đặt ở khu nhà, trước gọi là nhà Lacordaire, và lấy tên là TIỂU CHỦNG VIỆN PIÔ XII. Lễ quan thầy sẽ là lễ Đức Bà Mẹ Thiên Chúa, ngày 11-10 dương lịch. Năm nay Tiểu chủng viện PIÔ XII sẽ làm lễ khai giảng vào ngày 15 tháng 8 dương lịch; Các học sinh phải tựu trường kịp ngày 13 tháng ấy.

3) Tràng tập: Năm nay tạm mở ở trường Hoàng Nguyên. Ngày tựu trường cũng là ngày 13 tháng 8 dương lịch. Các chú muốn vào trường tập phải có ít là bằng bổ túc hay lực học

tương đương. Các chú dưới bậc học ấy sẽ tiếp tục học ở các trường tư thục các xứ. Nếu xứ nào không có trường, các cha có thể gửi tới học tại Hoàng Nguyên, nhưng các phí tổn lưu học sẽ do cha mẹ, hoặc cha nuôi, hay nhà xứ, ân nhân trả. Phí tổn lưu trú năm nay mỗi tháng là 200 đồng đồng dương.

Tôi mong chờ sự ủng hộ của mọi người để từ đại chủng viện, đến tiểu chủng viện và trường tập có thể tiếp tục và bành trướng khả quan hơn. chúng ta thiếu linh mục, thiếu ơn kêu gọi, nhất là sau những thời khắc u ám chúng ta đã trải qua và còn đang trải qua này. Vậy tôi tha thiết nài xin các cha và các giáo hữu đồng tâm hiệp lực với tôi lo đến việc đào tạo huấn luyện các giáo sĩ. Các cha sẽ chăm chú nhiều hơn trong việc lựa chọn thêm trẻ em có đủ điều kiện trông mai sau làm linh mục xứng đáng. Điều can hệ hơn hết, tôi nài xin mọi người hãy tận tâm cầu nguyện cho các chủng sinh, cầu nguyện để Chúa soi lòng cho nhiều linh hồn biết can đảm hơn đi theo tiếng Chúa gọi, dâng mình giúp việc Chúa...

Anh em thân mến, mỗi người chúng ta hãy làm hết sức để góp phần trong việc thêm số các linh mục. Và ta nên tự an ủi mình rằng: thêm một linh mục tốt là cứu thêm được nghìn vạn linh hồn và cũng là cách hiệu nghiệm nhất, có giá trị nhất để mưu ích cho đất nước quê hương của chúng ta vậy."

<https://www.tonggiaophanhanoi.org/thu-chung-so-7-cua-duc-hong-y-giuse-maria-trinh-nhu-khue-ngay-13-6-1951/>

Các chủng sinh chủng viện Piô XII vào Nam, học Đại Chủng Viện tại Vĩnh Long. Đáp ứng lời kêu gọi của giám mục địa phận Hà Nội, có chủng sinh Nguyễn Văn Sang tình nguyện trở ra Bắc, tiếp tục học tại Đại Chủng Viện Saint Sulpice Hà Nội (sau này là Giám Mục phụ tá Đức Cha Trinh Văn Căn). Lường trước viễn ảnh mai này Giáo Hội thiếu thợ gặt cho cánh đồng lúa chín, Đức Cha Trịnh Như Khuê hẳn vừa **băn khoăn trước thực trạng** mà cũng **vui mừng hy vọng trong tương lai Chúa sẽ nhậm lời**, khi nhớ tới lời Chúa trong **Tin Mừng** thánh lễ hôm nay: **"Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít; vậy các con hãy xin chủ ruộng sai thợ đến gặt lúa của Người. Các con hãy đi. Nay Ta sai các con như con chiên ở giữa sói rừng"**:

"Khi ấy, Chúa chọn thêm bảy mươi hai người nữa, và sai các ông cứ từng hai người đi trước Người, đến các thành và các nơi mà chính Người sẽ tới. Người bảo các ông rằng: **"Lúa chín đầy đồng mà thợ gặt thì ít; vậy các con hãy xin chủ ruộng sai thợ đến gặt lúa của Người. Các con hãy đi. Nay Ta sai các con như con chiên ở giữa sói rừng**. Các con đừng mang theo túi tiền, bao bì, giày dép, và đừng chào hỏi ai dọc đường. Vào nhà nào, trước tiên các con hãy nói: **'Bình an cho nhà này'**. Nếu ở đấy có con cái sự bình an, thì sự bình an của các con sẽ đến trên người ấy. Bằng không, sự bình an lại trở về với các con. Các con ở lại trong nhà đó, ăn uống những thứ họ có, vì thợ đáng được trả công. Các con đừng đi nhà này sang nhà nọ.

"Khi vào thành nào mà người ta không tiếp đón các con, thì hãy ra giữa các phố chợ và nói: 'Cả đến bụi đất thành các người đánh vào chân chúng tôi, chúng tôi cũng xin phủi trả lại các người. **Nhưng các người hãy biết rõ điều này: Nước Thiên Chúa đã đến gần'**. Ta bảo các con, ngày ấy, thành Sôđôma sẽ được xử khoan dung hơn thành này". Bảy mươi hai ông trở về rất vui mừng và nói rằng: **"Thưa Thầy, nhân danh Thầy thì cả ma quỷ cũng vâng phục chúng con"**. Người bảo: **"Ta đã thấy Satan từ trời sa xuống như luồng chớp. Nay Ta đã**

ban cho các con quyền giày đạp rắn rít, bọ cạp, mọi quyền phép của kẻ thù, và không có gì có thể làm hại được các con. Dù vậy, các con chớ vui mừng vì các thần phải vâng phục các con, nhưng hãy vui mừng vì tên các con đã được ghi trên trời". (Lc 10, 1-12. 17-20)

I- LÊN ĐƯỜNG HOÀN THÀNH SỨ MẠNG LÒNG TRÀN NGẬP NIỀM VUI

Thầy "sai đi như sai con chiên ở giữa sói rừng". Vậy mà con trở về "bình an"

1- Sứ mệnh truyền giáo đòi hỏi người Kitô hữu cần phải có niềm tin.

Chúa Giêsu hướng dẫn các môn đệ đi mà không mang theo những thứ cần thiết: "Các con đừng mang theo túi tiền, bao bị, giày dép", con vẫn cứ đi, vì con tin rằng đã có Chúa lo liệu. Chúa đã cho con niềm tin ngay từ đầu "Ta đã ban cho các con quyền giày đạp rắn rít, bọ cạp, mọi quyền phép của kẻ thù, và không có gì có thể làm hại được các con". Cho nên con hết dạ **trung thành và kiên nhẫn** dù gặp phải khó khăn thử thách con vẫn phải cố gắng chu toàn. Bảy mươi hai môn đệ trở về, vui mừng hớn hở; vì họ đã thấy tỏ tường uy quyền của Thiên Chúa toàn năng. Họ đã trục xuất được ma quỷ, nhân danh Chúa Giê-su.

[11] Người truyền sai các thiên thần,
Gìn người khắp nẻo xa gần người đi.
Tay nâng, tay đỡ giữ ghì,
Người không vấp ngã chẳng hề hấn chi.

[12] Giẫm lên hùm, rắn, xá gì!
Khủng long, sư tử ắt thì nát tan.

(Tv 91: 11-12)

2- Sứ mệnh truyền giáo đòi hỏi người Kitô hữu phải có tinh thần tương trợ.

Ngài sai các ông cứ từng hai người lên đường là để hỗ trợ nhau. Khi làm việc cùng nhau trong một cộng đồng, chúng ta không chỉ nhận được sự giúp đỡ mà còn tìm thấy niềm vui trong sự đoàn kết và đồng lòng. Tinh thần tương trợ nhắc nhở chúng ta về trách nhiệm của mình trong việc tham gia và đóng góp cho công việc chung, khuyến khích chúng ta tìm kiếm và phát triển thêm những người có cùng lòng nhiệt huyết để tham gia vào sứ vụ.

Các môn đệ trở về "bình an". Cộng đoàn vui mừng **Đáp Ca Thánh Vịnh** dâng lời TạƠn:

Toàn cõi đất, hãy tung hô mừng Thiên-Chúa!

[2] Đàn ca lên! Mừng danh thánh Chúa muôn đời!

Vinh quang Thiên Chúa rạng ngời!

Nào mau ca tụng dâng lời tôn vinh!

[3] Hãy lên tiếng thưa trình Thiên Chúa!

Việc Ngài làm dị thường quá sức thay!

Thần lực Ngài thật khôn lay chuyển nổi,

Kẻ địch thù phải kinh hãi phục tùng

[4] Toàn cõi đất, hãy thờ lạy tôn sùng Thiên Chúa!

Đàn ca lên! Đàn ca mừng danh Chúa uy linh!

[5] Hãy đến mà xem biết bao công trình của Chúa!

Việc Người làm cho phàm nhân thật quá sức thay!

[6] Biển mênh mông, Người biến thành ngay bãi đất,
 Cho dân Người tản bộ đi tắt qua sông.
 Nhìn rõ đó, ta hãy hả lòng hoan hỷ!
 [7] Oai hùng thay! Người hiển-trị muôn đời!
 Mắt Ngài theo dõi dân Ngài,
 Những quân phản nghịch khôn tài ngóc lên.
 [16] Hết thảy những ai kính tôn Thượng Đế!
 Hãy đến mà nghe tôi kể về Người:
 Người thương chẳng lúc nào nguôi,
 Giúp tôi chống trả những người hại tôi.
 [17] Tôi vừa mở lời kêu nài cùng Chúa,
 Lưỡi tán dương đã sẵn cửa miệng tôi.
 [18] Nếu lòng chỉ nghĩ ác thôi,
 Hẳn Người đã chẳng nghe lời tôi đâu.
 [19] Thế mà nghe tiếng tôi cầu,
 Người thương đoái nhận, có đâu chối từ!
 [20] Con ca tụng Chúa ngàn thu!
 Tạ ơn Chúa chẳng bao giờ bỏ con.
 (Tv 65, 1-3. 4-5. 6-7. 16 và 20)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=13065>

“Chúa **chẳng bao giờ bỏ con**”. Chính là lời tiên báo dân riêng của Chúa sẽ được hồi hương, Người sẽ đoái thương chấm dứt mọi đau thương tủi nhục của thời lưu đày. Họ được **Người thương như một từ mẫu**. Chúa mang lại hòa bình cho dân của Người, nói chuyện nhẹ nhàng và dịu dàng với con cái của mình như một người mẹ. Thiên Chúa đã chọn hình ảnh người mẹ để diễn tả sự an ủi và chăm sóc của Người đối với dân Người. Ngài thành tín như lời Ngài đã hứa. Ngài gìn giữ những ai trung thành còn sót lại, họ sẽ tiếp tục bước vào thế giới đổi mới đầy vinh quang mà Ngài đã chuẩn bị cho con cái Ngài trong thời kỳ cánh chung:

[17] Nay, Ta sáng tạo trời mới đất mới,
 Thuở ban đầu không còn ai nhớ tới,
 Cả trong tâm trí, cũng không còn ai nhắc lại.
 (Is.65:17)

Quả như ngôn sứ Isaya đã tuyên sấm trong **Bài Đọc I** "*Đây Ta khiến sông bình an chảy vào nó*":

[10] "Hãy vui mừng với Giêrusalem!
 Hãy vì Thành Đô mà tỏ niềm lưu luyến!
 Hỡi tất cả những người yêu mến Thành Đô!
 Hãy cùng Giêrusalem hoan ca reo mừng
 Hỡi tất cả những người đã than khóc cùng Thành Đô!
 [11] để được Thành Đô cho hưởng đầy vò nước mát,
 được thỏa thích nếm mùi sung mãn vinh quang,
 như trẻ thơ bú no vú căng sữa mẹ."

[12] Vì CHÚA đã phán như sau:
 "Này Ta tuôn đổ xuống Thành Đô

Ơn thái bình tựa như sông cả,
Ta khiến của cải dư dân ròn rã,
tuôn chảy tràn lan như thác đổ.
Các người sẽ được nuôi bằng vú sữa mẹ,
được bông ẵm bế trong lòng
được nâng niu bên hông, trên gối.

[13] Như mẹ hiền an ủi con thơ,
Ta cũng vậy, sẽ an ủi các người như mẹ hiền
Tại Giêrusalem, các người sẽ được cưng chiều ủi an.

[14] Nhìn thấy thế, lòng các bạn sẽ đầy tràn hoan lạc,
Thân mình được tươi tốt như cỏ mọc xanh tươi.
CHÚA sẽ biểu dương quyền lực của Người cho tôi tớ biết.
Người nổi cơn thịnh nộ với quân khốn kiếp địch thù.
(Is 66, 10-14c)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=23889>

Trước đó nơi chương 65, ngôn sứ cũng đã tuyên sấm:

[17] Nay, Ta sáng tạo trời mới đất mới,
Thuở ban đầu không còn ai nhớ tới,
Cả trong tâm trí, cũng không còn ai nhắc lại.

[18] Nhưng thiên hạ sẽ vui mừng và luôn mãi hỷ hoan
vì những gì chính Ta hằng miên man tạo tác
Phải, nay Ta sẽ tạo Giêrusalem nên nguồn chất ngất hân hoan
Ta sẽ cho dân ở đó ngập tràn niềm vui.

[19] Vì Giêrusalem, Ta sẽ đời đời hoan hỷ,
Vì dân Ta, Ta sẽ nhảy mừng.
Nơi đây, không còn nghe tiếng than khóc ròn rã thất thanh

[20] Nơi đây, sẽ không còn trẻ sơ sinh chết yểu,
Người già tuổi thọ không tròn,
Trăm năm mà chết, chết non uống đời
Chưa tròn trăm tuổi là đời
Người ta nguyện rửa, chẳng ai mong cầu.

[21] Người ta sẽ xây nhà và vào ngụ cư
sẽ trồng nho mà tha hồ ăn trái.

[22] Người ta sẽ không xây nhà cho kẻ khác đến ở,
Cúng không trồng nho cho kẻ khác đến đó mà ăn;
Vì cây sống được bao lâu
Dân Ta cũng thọ bấy nhiêu tuổi đời.
Và Ta đã chọn những ai
Chúng dùng kết quả do tay chúng làm.

[23] Chúng không vất vả luống công

Sinh con, con chẳng bắt ưng lìa đời.
Bản thân cùng cả giống nòi,
Đều là dòng dõi CHÚA ban phúc lành.

[24] Trước khi chúng kiếm tìm Ta,
Thì Ta đã vội chạy ra đáp lời.
Ngay khi chúng chữa ngỏ lời
Thì Ta cũng đã lắng tai nghe rồi.

[25] Sói chiên gặm cỏ cùng ăn
Rơm thì sư tử cũng ăn như bò
Rắn thì ăn đất cho no
Ở trên núi thánh của Ta
Không ai tác hại phá cho hoang tàn”
Đó là lời CHÚA phán như vậy.

Lời Chúa phán qua tuyên sấm của ngôn sứ Isaya “Lòng các bạn sẽ đầy tràn hoan lạc, Thân mình được tươi tốt như cỏ mọc xanh tươi” và “Này, Ta sáng tạo trời mới đất mới”. Phải chăng cũng là ý tưởng của Thánh Phaolô nhận định “**điều quan trọng là trở nên một tạo vật mới**” khi thánh nhân khuyên nhủ “*đừng khoe mình về một điều gì khác, ngoại trừ về thập giá Đức Giêsu Kitô*” **vì thập giá, chính là “đóng đinh tính xác thịt vào Thánh Giá Chúa” để nên một với Đức Ki-tô, như thư thánh nhân** gửi tín hữu Galata nói rằng “*Tôi mang trong mình tôi những dấu thánh của Chúa Giêsu*” trong **Bài Đọc II:**

Anh em thân mến, phần tôi, ước gì tôi đừng khoe mình về một điều gì khác, ngoại trừ về thập giá Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. Nhờ cây thập giá mà thế gian đã chịu đóng đinh cho tôi, và tôi cho thế gian. Vì chưng trong Đức Kitô, có cắt bì hay không cũng chẳng có giá trị gì, **điều quan trọng là trở nên một tạo vật mới**. Nguyên chúc bình an và lòng thương xót đối với những ai rập theo quy tắc đó, và cho cả Israel của Thiên Chúa nữa. Từ nay trở đi, ước gì không ai làm phiền tôi nữa; vì tôi mang trong mình tôi dấu thánh của Chúa Giêsu. Anh em thân mến, nguyện ân sủng của Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, ở cùng anh em! Amen. (Gl 6, 14-18)

II- LÊN ĐƯỜNG ĐỂ HOÀN THÀNH SỨ MẠNG CẦN PHẢI CÓ ƠN KHÔN NGOAN

1- Phải khôn ngoan và khéo léo. Hình ảnh chiền giữa bầy sói nhắc nhở ta lời Chúa căn dặn phải khôn ngoan và khéo léo trong cách ứng xử để tránh bị hãm hại.

Trong dụ ngôn người quản gia bất lương, Chúa nói với các môn đệ: “Nhà phú hộ kia nghe người ta tố cáo viên quản gia đã phung phí tiền bạc của mình. Ông cất chức và bắt anh ta phụng trình việc quản lý. Anh bèn gọi từng con nợ của chủ đến, hỏi họ nợ chủ bao nhiêu? Người thứ nhất đáp: ‘Một trăm thùng dầu ô-liu.’ Anh ta bảo: ‘Bác cầm lấy biên lai của bác đây, ngồi xuống mau, viết năm chục thôi.’ Người thứ hai đáp: ‘Một ngàn thùng lúa.’ Anh ta bảo: ‘Bác cầm lấy biên lai của bác đây, viết lại tám trăm thôi.’ Và ông chủ khen tên quản gia bất lương đó đã hành động khôn khéo. Quả thế, con cái đời này khôn khéo hơn con cái ánh sáng khi xử sự với người đồng loại.” (Luca 16, 1-8). Khen như vậy không phải là Chúa cổ vũ sự gian ác bất công mà chính là vì Người muốn phân biệt khôn khéo là thứ khôn ngoan của thế gian thiếu sự hướng dẫn của lương tâm tâm thức, nó đối lập với khôn ngoan đích thực của Chúa ban, mà chính Người đã vạch mặt hẳn là tên bất lương.

2- Khôn nhưng lại phải ngoan. Khôn nhưng không xảo trá mà phải lương thiện. Cho nên khi sai mười hai tông đồ đi giảng, kết thúc bài giảng, Chúa Giêsu đã hết lời căn dặn: "Này, Thầy sai anh em đi như chiên đi vào giữa bầy sói. Vậy anh em phải khôn như rắn và đơn sơ như bồ câu." (Mát-thêu 10, 5-16). Chúa muốn cảnh giác "đàn chiên" môn đệ đừng sa vào âm mưu xảo quyệt của bọn thông thái giả hình hiểm độc như chó sói, mà hãy như con rắn vốn có tài tránh được hiểm nguy. Khôn như rắn nhưng lại vẫn phải đơn sơ hiền hậu như bồ câu. Đã gọi là con Thiên Chúa, người Kitô hữu phải biết khôn ngoan lựa chọn giữa thế gian xác thịt và Nước Trời, phải dứt khoát đi trên đường tiến về Thiên Chúa, vì "người ta không thể làm tôi hai chủ". Cho nên Chúa Giê su dạy: "Ai trong anh em không từ bỏ hết những gì mình có, thì không làm môn đệ tôi được." (Luca 14, 33). Đây là sự khôn ngoan thật, khôn ngoan do Thiên Chúa. Đúng thế:

3- Đức Kitô được ví như Đức Khôn Ngoan của Thiên Chúa, Vì "mầu nhiệm của Thiên Chúa là Đức Kitô, trong Người có cất giấu mọi kho tàng của sự khôn ngoan hiểu biết." (Cô-lô-xê 2, 3). Người là "sức mạnh và sự khôn ngoan của Thiên Chúa." (1 Cr. 1:24)

***Cho nên Chúa từng cảnh giác các môn đệ Ngài phải khôn ngoan đề phòng thế gian** và những kẻ phản Kitô, ngộ hầu họ biết thẩm định sự thật và sai lầm. Trước sự lan tràn của các ngôn sứ giả trên thế gian, Ngài dạy phải cân nhắc xem thần khí nào là của Thiên Chúa, thần khí nào là bởi thế gian. Thần khí nào tuyên xưng Đức Giêsu Kitô là Đấng đã đến và trở nên người phạm, thì thần khí ấy là bởi Thiên Chúa, bằng không thì đó là thần khí của tên phản Kitô. Các ngôn sứ giả đó thuộc về thế gian, nói theo thế gian, nên thế gian nghe chúng. Còn chúng ta thuộc về Thiên Chúa, nên ai biết Thiên Chúa thì nghe chúng ta và ngược lại. Căn cứ vào dấu chỉ đó mà nhận ra thần khí dẫn đến sự thật và thần khí làm cho sai lầm. (1 Gio-an 4, 1-6)

*** Thiên Chúa ban ơn khôn ngoan cho người khiêm tốn.** Bởi vậy người Kitô hữu phải cầu xin và cầu xin như thế nào để được Thiên Chúa ban ơn khôn ngoan? Cho dầu thông thái đến đâu, trước những kỳ công và sự an bài khôn ngoan của Thiên Chúa, trí khôn con người quả thật hạn hẹp. Nếu biết rõ cái bản ngã thấp kém của mình trước Thượng Đế siêu việt, con người sẽ được Thiên Chúa thêm sức và soi sáng mở lòng trí cho ta được chiêm niệm vinh quang của Người. Thần dữ vì kiêu căng tự mãn nên đã không được hưởng ân sủng của Thiên Chúa. Nguyên tố vì không ý thức được lệnh Chúa tuy khoan dung nhưng nghiêm minh, nên đã coi trọng ham muốn của xác thịt hơn là khao khát vinh quang của Người và đã trở thành thất sủng. Bởi thế, không lạ gì khi nghe Đức Giêsu cất tiếng ngợi khen Thiên Chúa Cha đã tỏ mầu nhiệm Nước Trời ra cho những người bé mọn tức là những kẻ tin theo và hoàn toàn lệ thuộc trông cậy vào Chúa, như con trẻ chỉ biết lệ thuộc vào người lớn: "Lạy Cha là Chúa Tể trời đất, con xin ngợi khen Cha, vì Cha đã giấu không cho bậc khôn ngoan thông thái biết những điều này, nhưng lại mặc khải cho những người bé mọn. Vâng, lạy Cha, đó là điều đẹp ý Cha." (Mát-thêu 11, 25-26)

<http://www.conggiaovietnam.net/index.php?m=module2&v=detailarticle&id=117&ia=12365>

III-LỜI NGUYỆN

Lạy Mẹ Maria,
Mẹ là đường đưa con tới Chúa.
Mẹ cho con chan chứa thương yêu,
Xin Mẹ cho con ơn can đảm trung kiên,

Để con lướt thẳng mọi truân chuyên nguy khốn.
Xin Mẹ cho con đức khiêm tốn Khôn Ngoan
Để lời Chúa con sốt sắng rao truyền không ngại.
Đường con đi Mẹ chẳng hề rời:
Mẹ dìu con vượt chông gai đường dài.

*Sương tan nắng đã lên rồi,
Mẹ ơi đổ nắng vào đời cho con!
Sương tan nắng đã đầu non,
Mẹ ơi, đổ nắng vào hồn con đây!
Mẹ ơi dìu bước chông gai,
Hồn con vươn thẳng đường dài tới nơi!*

* * *

Đường con đi tuy gập-ghenh sỏi đá,
Có bóng cả, ngập hoa lạ, cỏ hương,
Có Mặt Trời đổ nắng khắp phố phường.
Đường con đi đêm mù sương lạnh thấu,
Có Trăng soi, có Bắc-Đẩu dẫn đường,
Con chẳng ngại gặp những phường vô lương.
Tin Yêu quảy gánh lên đường,
Càng xa, càng nặng, con càng TIN YÊU

* * *

Đường con đi vai nặng mang thập giá
Đau đớn mấy, đã có Mẹ ủi an.
Hết nắng rồi, Mẹ sánh bước sóng đôi.
Đường con đi khi hoạ tai ập đến
Chẳng lo chi, Mẹ quét hết, chẳng còn,
Bảo con rằng: Mẹ vẫn gần con luôn
Tin Yêu quảy gánh lên đường,
Càng xa, càng nặng, con càng TIN YÊU

* * *

Hồn âm u, con chìm vào mộng ác,
Mẹ đánh thức, Mẹ đến vực đỡ lên.
Mỗi khi lòng chùn bước hết trung kiên,
Mẹ cho con thêm niềm tin bền vững.
Mỗi khi con bỏ Chúa đứng bên ngoài,
Mẹ nhắc chừng Chúa ngóng hoài trông con.
Tin Yêu quảy gánh lên đường
Càng xa, càng nặng, con càng TIN YÊU.

<https://www.youtube.com/watch?v=w2aWMB6nChk&list=PLwArpSZK-r6cUX4tVOFyqd0FRYBvJrFO4&index=31>

Ben. Đỗ Quang Vinh